

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-й годі по полудні.

Редакція і
Адміністрація: улица
Чарвеккого ч. 8.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи звергають ся
лиш на окреме жадане
і за вложенням оплати
почтової.

Реклямації невапеча-
тані вільні від оплати
почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплатя у Львові
в агенції дзвоників
пасаж Гавсмана ч. 9 і
в ц. к. Староствах на
провінції:
на цілий рік зр. 2-40
на пів року „ 1-20
на чверть року „ — 60
місячно . . . „ — 20
Поодинокое число 1 гр.
З почтовою пере-
силкою:
на цілий рік зр. 5-40
на пів року „ 2-70
на чверть року „ 1-35
місячно . . . „ — 45
Поодинокое число 3 гр.

Вісти політичні.

(Квотові комісії. — Зміни намісників і пре-
зидентів краєвих. — Язиковий закон. — Слід-
ство против румунських священиків. —
Англійско-трансвальська війна).

Сімки квотових комісій зійшли ся 10 па-
долиста у Відні в палаті панів на першу на-
раду. На внесена гр. Шенборна віддано провід
Кольоманови Тиси. В дискусії взяли участь
з угорської сторони Тиса, референт Фальк і гр.
Цакі, з австрійської референт Бер, гр. Шен-
борн і член палати панів Думба. На першій
засіданню не прийшло до порозуміння, ухвалено
лише, щоби на другім засіданню, що відбуло ся
11 падолиста, обі сторони прийшли з готовими
предложеннями що до висоти квоти. Можна на-
діяти ся що прийде до компромісу та що Угор-
щина пристане на підвишене квоти до 34
або 35 прц. В четвер виїздять члени австрій-
ської депутації квотової до Будапешту. — Bu-
dapester Corresp. довідує ся, що Цісар в часі
вчерашнього селію по двірській обіді, висказав
перед кількома послами свое велике вдоволене
з причини осягнутого вже зближеня між обо-
ма депутаціями квотовими. Монарх висказав
також надію, що переговори доведуть до бажан-
ної ціли. — Вчора пополудні одержав презе-
сідателя австрійської депутації квотової графа
Шенборна, в котрій сказано, що члени ав-
стрійської депутації прибудуть з приемністю

до Будапешту, а то в тій надії, що розпочаті
там на ново переговори покінчать ся успішно.

В правительственных кругах розійшла ся
погодовка, будьто в недалеком часі уступлять
в посад намісників: гр. Куденгове (в Чехії),
бр. Спенс Воден (на Мораві), гр. Гоес (на істрий-
скім Побережжю), котрий робить багато політики
на власну руку і гр. Бургінтон (на Буковині),
немилий радикальним Румунам.

В парламентарних кругах удержує ся
вість, що правиця відкине евентуальне пред-
ложене правительства на поладнане лише чеш-
ко-німецької справи, а то як з мериторичних
зглядів так і з становища компетенції. Натомі-
сть не відкинула би правиця проєкт до ра-
мового язикового закона для цілої держави, а
відслала би его до комісії язикової. Однакож
гр. Клярі, о скілько догадують ся, наміряє вне-
сти до державної ради лише проєкт язикового
закона для Чехії і Морави.

З Черновець доносять, що з причини не-
давнього віча румунських священиків, на ко-
трім запротестовано против обиджуючої заяви
президента краю бар. Бургінтона, немов би ру-
мунське священицтво було неприхильно на-
строєне для держави — заряджено тепер слід-
ство против всіх тих священиків, які брали
участь у тій вічі. Слідство веде єпископ Реп-
та і радник правительства Фекете. До од-
вічальности потягнуто 300 священиків.

Після урядової англійської телеграми, Бу-
ри, по сильнім бомбардованню, ударили дня 31
жовтня на Мафекінг, і мимо сильного огня

англійської артилерії, бороли ся дуже хоробро.
В наслідок того потерпіли великі страти. Ан-
глійці мали втратити всего 10 людей. —
З Преторії доносять, що Бури організують
новий більший відділ войска і висилають его
на поле війни.

Новинки.

Львів дня 14 го падолиста 1899.

— 3 перемискої єпархії. Речивець до ор-
динації назначений на 12 н. ст. грудня с. р. До
1 н. ст. грудня с. р. мають внести кандидати
свої поданя. — Завідателем деканата мокрянського
іменованій о. Кир. Рудавский парох в Брониці.
— Завідателства дістали оо.: Алекс. Дуркот
в Гладішові, Ів. Менциньский в Звонячці, Іл.
Маковей в Добрій шляхотській (зріє ся парохії
в Солишці), Алекс. Коцюба в Городищі і Мих.
Плювак в Солишці. — Сотрудництва дістали: Лев
Саламон в Каменці ліській і Ів. Хиляк в Старім
місті.

— Товариство „Львівський Боян“ устроює
при ласкавій співучасті Ви. М. Сияківної,
артистки-співачки опери в Неаполі — в пятницу
17 н. ст. падолиста с. р. в великій салі Наро-
дного Дому концерт з слідующею програмою: 1)
Ф. Колесса: „Обжники“ — хор мішаний Львів-
ського Бояна; 2) Людкевич: „Cosaque Mara teres-
tique“ фортепьяна на чотири руки відіграють Ви.

2)

Спадаючі зьвізди, метеори і комети.

I.

Конець світа в 1857 р. і тепер. —
Комета Танпля і рій Леонідів. —
Зьвіздар самоук. — Спадаюче з не-
ба каміне, молдавїти, огнисті ку-
лі, метеори і спадаючі зьвізди.

(Дальше).

Описаний попередю метеор з Грашини
коло Загребу в Хорватії був, як вже сказано,
першим, котрий дав доказ, що з простора сві-
тового спадає і залізо. Того рода метеори на-
зиваємо залізними метеоритами. Ко-
ли такий метеор добре вигладити а відтак
гладку площу змочити квасом салітровим, що-
би він вї добре вигриз, то на площі покаже ся
такий рисунок, як той, який перший раз по-
бачив на Грашиньскім метеорі Відманштеттен.
По Відманштеттеньскім рисунку можна длятого
дуже легко розпізнати кожний метеор, чи він
має залізо в собі. Дальші висновки з того з'я-
вища суть такі, що там десь в безконечнім
просторі світовім суть такі самі творива, як і
у нас на землі, отже інші зьвізди а наша
земля, мають щось спільного з собою.

Та довго треба було чекати, заким впро-
чим навіть світлі люди зрозуміли сю правду.

Коли в 1790 р. оголошено грамоту, списану
з наочними свідками загребским єпископом,
сказав учений на тодішні часи мінералог
Штіц (Stütz): „Що залізо упало десь там з не-
ба, нехай собі вірять в то ті, що не знають
історії природи; в 1751 р. могли собі вірити
в то навіть світлі голови в Німеччині, бо то-
ди була велика непевність в історії природи
та у фізиці; але в наших часах було би то
непростимим уважати такі байки хоч би лиш
імовірними“.

А преці то не була байка. Але годі що
вдіяти, коли темнота запаморочить чийсь ум і
коли знайдуть ся такі „учені“, котрі мимо все-
го свого знання не можуть і не уміють спокій-
но на річ дивити ся та в своїй ученій зарозу-
мілості гадають, що вже нема понад них, по-
над їх розум, і все мусить так бути, як они
кажуть, хиба що світ перевернув би ся до
гори ногами. Оттакою зарозумілою показала ся
була навіть французска академія наук, цвїт
інтелігенції і вершок розуму. В р. 1790 упав
був в місцевості Жільяк (Juillac) в Гасконії
метеор. Розумна громада постунила собі дуже
похвально, бо о цілій події списала протокол,
котрий підписало 300 наочних свідків. Доку-
мент той предложено академії наук, а світлі
і учені мужі не хотїли вірити 300 очевидцям,
людям не ученим високо, і аж за бока брали
ся, що зверхність громадска на таку „безглуз-
дість“ виставила урядову грамоту.

В 1803 р. дня 26 цвїтня упало каміне
з простора світового в Ль'Егль (L'Angle) в Нор-
мандії (Франція). Сей случай був длятого
важний, що переконав славного французского

фізика о тім, що дійсно спадає якесь каміне
з воздуха. День був погідний і ясний. В Ка-
ен, Фалез, Понт Одемер і других місцевостях,
положених далеко одна від другої добачено
огнисту кулю, котра посувала ся дуже борао
з полудневого входу на північний захід. За
кілька хвиль опісля дало ся почути в стороні
як місцевість Ль'Егль в окрузі яких 30 фран-
цузских миль сильний вибух, котрий тривав 5
до 6 минут і був подібний до гуку з пушок;
потім поніє ся лоскіт як би хтось стріляв з ка-
рабїнів, а наконєць зробив ся такий гук і шум,
як би хтось бубнив в множество бубнів. Там,
в Ль'Егль вже не видко було спадаючого ка-
міня яко огнисту кулю, лиш яко малу подов-
гасто чотиригранну хмарку, котра на хвилику
віби стояла — а то длятого так здавало ся,
бо хмарка та сунула ся простієнько до людей,
що на не дивили ся — і лиш в кількох міс-
цях пара, з котрої она складала ся, відлучила ся
від неї і в наслідок вибуху розскочила ся на
всі боки. Єї було видко може на пів милї на
північний захід від Ль'Егль і мусїла бути ду-
же високо, коли люди з двох місцевостей, по-
ложених на милю від себе, видїли єї рівночас-
но простієнько над собою. В цілій охрестно-
сті, над котрою тотя хмара стояла чути було
свист, як би хтось кинув каменем з проци, а
відтак посипало ся множество каміння — около
3000 штук. Сторона, на котрій знайдено то ка-
міне розсипане, творила подовгасто круглу
(еліптичну) площу, довгу около 2 1/2 милї а
широку на милю. Найбільше каміне знайдено
на полуднево західнім кінці тої еліпси, най-
менше на північно-західнім, а середної величи-

п-ни С. и Г. Прокишівні; 3) Арія з „Норми“, сольо сьпів відсьпіває Ви. М. Сяківна; 4) Людквич: а) „Закувала зазуленька“, б) „Поклик до братів Славян“ відсьпіває мужеский хор Львівського Бояна і 5) Herz: „концерт V“ фортепян на 4 руки відіграють Ви. п. С. и Г. Прокишівні; 6) Лисенко: а) „Розвійте ся з вітром“, б) „Незабудь юних днів“, сольо-сьпів, відсьпіває Ви. М. Сяківна; 7) Лисенко: „Колядки і Щедрівки“, відсьпіває мішаний хор Львівського Бояна. — Вступ на салю 1 зр., на галерию 50 кр. — Початок о годині 7^{1/2} вечером.

— Пригода на залізници. Під Плуговом вискочив з шин сеї ночі особовий поїзд. На щастя ніхто з людей не потерпів ніякої ушкоди. Машина з Тернополя прибула на місце пригоди і забрала поїзд. Причиною вискочення поїзду було пукнене шип.

— Ц. к. Дирекция залізниць державних оповіщує: В окрузі п. к. Дирекції залізниць державних в Кракові передано з днем 25-го жовтня с. р. до прилюдного ужитку ново збудовану залізницю з Хабівки до Закопаного. Поїзди мішані ч. 6151 і 6152 будуть задержувати ся в стациях взгя, перестанках: Раба вижна, Сіява, Лісок, Новий Торг, Шафляри, Білий Дунаець, Поронин і Закопане. Стация Закопане, Новий Торг, Сіява і Раба вижна отворено для загального руху, а перестанки особові Поронин, Білий Дунаець, Шафляри і Лісок для обмеженого руху особового і пакункового з користанем ладована наборів ціловозових за попереднім дозволом п. к. Дирекції зал. держ. в Кракові. Перевіз матеріалів вибухових на тім шляху єсть виключений. Зимовий розклад їзди єсть слідуєчий: Поїзд мішаний ч. 6151 відїздить щоденно з Закопаного о год. 9-ій рано, з Поронина о 9²⁴, з Білого Дунайця о 9³⁸, з Шафляр о 10⁰², з Нового Торгу о 10²³, з Ліску о 10⁴⁰, з Сіяви о 11¹⁴, з Раби вижної о 11³⁸, в Хабівці єсть о 12-ій годині в полудне. Противний поїзд ч. 6152 відходить з Хабівки о год. 2-ій по полудни, з Раби вижної о 2²³, з Сіяви о 2⁴⁷, з Ліску 3¹³, з Нового Торгу 3³⁷, з Шафляр 3⁵², з Білого Дунайця 4²⁰, з Поронина 4⁴⁰, в Закопанім єсть о 5-ій по полудни. При згаданих поїздах єсть на разі тільки вози 2-гої і 3-тої класи. Для вигоди подорожних подає реставрація на двірці в Хабівці в порі обіду теїлі страви.

— Нова церков з твердого матеріалу має ся будувати в Вертелці декан. залозецкого. Село числить всего 600 душ руского обряду а маюць они лише 500 моргів поля; отже нарід се убогий. Стара деревляна церков ще з 1724 р. грозить заваленем. В користь нової церкви видав місцевий парох о. Як. Зробок цікаву брошурку під заг.

ни по середині. Каміне було дрібне, лиш один кусень важив 17^{1/2} фунта.

Сей камінний дощ наробив був богато шуму в цілій Франції і для того французска академія наук виділа ся спонуканою вислати Біота на місце, щоби він провірив, кільки правди на тій історії.

Таких камінних дощів було вже богато і про многі з них має ся докладні вісти. Дня 19 мая 1552 р. був камінний дощ коло Шляй-аінген (Schleusingen) в Турингії, котрий повибивав богато вікон а під князем з Шварцбург-Рудольштадт убив навіть коня. Дня 4 вересня 1511 р. був камінний дощ коло Крема (Crema) над Аддою. Тодги упало більше як тисяч камінців, а один з них убив сьвященника в Кремі.

Подібний камінний дощ був дня 9 червня 1866 р. на Угорщині. На небі показала ся мала хмара, котра нараз як би запалила ся, а зараз по тім серед страшного грому посипало ся з неї каміне — яких 1000 штук, з котрих чотири найбільші важили разом 300 кильо. Річ очевидна, що такі метеори можуть бути небезпечні навіть для людского життя, але все таки був би то чей рідкий случай, коли би хтось від метеорита згинув.

Дуже точно розсліджено метеорити упавші дня 17 мая 1879 коло Гнаденфрай на прускім Шлеску. Того дня упали там були два камені, з котрих більший важив 1 кильо. Якась жєнщина, що робила в поли, учула нараз страшний гук, такий, як колиб хтось стрілив з армати а в слід за тим пішов лоскіт, як би хтось стріляв з карабінів; незадовго по тім зашуміло щось і засвістало у воздусі і она побачила, як на поле

„Малий прихід“ одобрєну начальством духовним і розсилає єї з прошенем о жертви, котрі належить посилати під адресою: „Уряд парохіальний в Вертелці, п. Залізці“.

— Філія руского товариства педагогічного в Станіславові видала слідуєчу відозву: Ідучи за покликм центрального Виділу руского товариства педагогічного заснували ми в Станіславові „Філію“ того-ж товариства. Нині-ж виконуючи волю перших загальних зборів тої філії, відзиваємо ся до всіх, кому добро нашої школи лежить на серци, з прошеєм: вступати в члєпи сєго товариства і підмагати єго в переведєнє єго задач. — Передовєім повинні горнути ся до нашого товариства в крайній мірі III. учителі станіславівського округу і Вєч. духовєнство, бож товариство має задачу дбати і про молодіж і про учительство і про руску школу. То-ж від участи учителів зависить в єї справі поводженє єго, і думаємо, що наша філія стає небавом осередком духового життя нашого учительства з округів станіславівського, товмацького, богородчаньського і надвірняньського. — З початком нового року шкільного рішив ся виділ заложити бурсу, де би під найлучшими услєвіями для родичів і опікуєвих молодіж руска могла найти приют, удержанє і ошкє. Нашою цілю є згоруаєти як найбільше рускої молодєжи для школи і дати їй тим способом спроможнєсть доброго, правдиво народного вихованя і одвітного нашим обставинам образованя. Однак наше новозавязанє товариство поки що не має средств. Чим більше в нас буде членів, тим більше збере ся гроша, чим більше в нас жертв, тим скорше зможемо ввести в діло вяпу гадку. Побратими вже далеко перед нами! Час і пора й нам подумати, щоби й в нас більшало число інтелігенції. Які діти, такий нарід! Вєякі зголошеня і датки приймає Виділ на руки касиєра товариства п. М. Якимовского, учителя народної школи в Станіславові, або одного з виділових. — В Станіславові в жовтні 1899. — За Виділ товариства: А. Шахнович голова, С. Федів секретар.

— Огні. В Дідушнях малих (пов. Стрий) в неділю 5-го с. м. в часі богослужєня, коли всі вірні зібрані були в церкві, якийсь злочинець підняв оборіг сєлянина, а що був сильний вітер, то єгоєнь скоро розширив ся і знищив 15 газдівств з всіма засобами. Кільканайцять родин зістало під зиму без хати, хлїба і одежі.

— Велика крадіж. З Перемишля довозять, що на тамоннім залізничім двірці украдено з підручної каси лист, в котрім було 9000 зр. То була гроші перемискої стациї призначєві до відєсланя до головної залізничої каси у Львові. Заряджено стрєге сїдство. Винювника доси не викрито.

упало щось тяжкого, мов би якась гадина з подобі. Она прикликала тогди другу робітницю і обі пішли на то місце, де щось упало ніби з неба та знайшли там глибоку на два метри діру. Обі взяли ся тогди копати і викопали камінь, котрий вже був студений і мав зверху чорну поливу. Від тої хвилі, коли перший раз загреміло, аж до хвилі, коли камінь упав на землю, могло мивути 70 секунд. Другий камінь серед такого самого з'явища додачєв якийсь робітник і також виконає єго, але на жаль розбив єго з цікавості на дрібні кусні. Удало ся однакож набути від робітників тільки куснів, що можна було цілий камінь знову зложити. З того метеориту вишлюфовано тонєєнькі плиточки а з них показало ся під мікроскопом, що упавший з неба камінь складає ся з нікєлого зелїза, хромового зелїза, олвіну і инших мінералів, таких самих, які знаходять ся і на нашій землі.

Мабуть найбільший камінний дощ був дня 30 червня 1868 в Пултєску в польських сторонах в Росії. Люди, що мешкали в самім осередку або близько того місця, де упав був метеор, чули страшний гук, а відтак почало сипати ся каміне як би бомби. Підчас того камінного дощу упало яких 100.000 камінців. У Вроцлаві виділи то саме з'явище, але лиш яко незвичайно ясний метеор, котрий як би плавав в огністім морі; гуку зовсім не було чути.

Декотрі метеори як ось і той попередний виглядають як би дуже яснє огністє кулі. В Рагендорфі (на Угорщині) виділи так ясний метеор, що був яснійший як планєта Венус.

— Кого інтерєсує війна Бурів з Англієцями, а хоче знати яка віддалє тих місцевостей від себе, де тепер прийшло вже було до більших або менших битв, нехай, як то радить єдна німецька войскова газєта подумає собі так: Коля би Берлин представляє столицю Трансвалю, Преторію, то Мафєкінг, лежав би там, де лежить в Німєччині місто Гановєр, залив Дєлягоа був би зарає коло Варшави, Лєдєсмайє був би там, де лежить Відєнь, Кімберлє там, до Мангайм, Порт Елїзабєт там, де Генуа, Калтави там, де Тулуза і т. д. Сє порівнанє дає нам спромєгу пізнати, як далеко лежать згаданє місцевостє в полуднєвій Африці, чого в маленьких карт можна собі дуже добре уявити.

— Сибірська залізниця має вже тепер великий вплив на зміну вигляду Сибіру. „Русскія Ведомості“ доносять, що на Сибірі повстають щє раз нові підприємства. В Тюмені завязано спілку для збіжевого торгу під назвою „Ядрішніков і Стєєв“. Один з гірничих промисловців, Козєл-Поклєвский, завязав в надморскім округі товариство з капіталом 1,600.000 рублів, в цілі експлє-атації копанєнь золога, плятини і инних дорогих металів. Інженєр Грабман і бар. Гінсбург утворили спілку ілавби на Лені і єї допливах. В Томєску повстала спілка цєгольня. Рябну торговлю взяло в свої руки товариство з капіталом трєх мільонів рублів, що отворило фабрику консервів і експлєатує всі сибірскє води. В такім забитім куті, як Курган, повстало вже десять фірм, що вивозять масло і пять фірм торговлі яйцями. Найсьвєльїше вплинула залізниця на розвій міста. Челябинська, що має вже банки і школи. Владивосток одержав назву „азійської Одєси“. Омєк має вже два банки. Купці францускі, англійскі і т. п. єуть нині щодєнними гїстьми сибірських міст.

— Хризантеми. В сали „Народного Дому“ отворєно в суботу дводнєвну виставу хризантемів (золотоцвєтїв), цвєтїв знаних у нас під зїпєсуютою назвою „хризантини“. Є сє послєдні цвєти, якими обдаровує нас жовта осїнь. Хризантеми годують у нас від давна, а навіть нашє сєляни любують ся в тім „пізнім зїлю“ і часто єго можна подибати на вієнах сїльських хат. Від недавна почали у нас огородники плєкати хризантеми, наслєдуєчи заграничних огородників. Хризантемів уживано у нас звичайно до окрашуваня в осінній порі домовин і гробів померших, але в будучности вдаєть ся обіймуть они иншу роллю: не цвєтїв єуму і жалєби, але будуть цвєтами весєлости і забави. Наступить сє тепєр, коли удало ся виплекати благороднїйші роди хризантемів. — Франція

В инших подальших сторонах виділи той сам метеор лиш як би яєну спадаєчу звїзду.

Два дальші случаи спаданя таких метеорів були дня 12 сїчня в 1879 р. в Чєхії. Того вечєра було там видко богато спадаєчих звїзд. Нарає около пів до 8 год. показали ся двє великі, дуже яснє нїби огністє кулі, з котрих одна була майже так велика як мєсяць і посувала ся дуже борзо в полуднєво західнім напрямі кєсо до обиду. Она освєтіла була на килька секунд цілє місто Прагу мов би якимєсь електричним свєтлом. Коли погасла, настав так страшний гук, що вікна і дєрєі трєсли ся, а люди перепудженє повибігали з домів на улицю. Щє сильнїйший був гук по самій середині того мєсця, де спадали метеорити, в місцевості положєній на північ від Праги. Там від тиснєня воздуха потрєскали шибє у вікнах, брами повиривало, в хатах поперевертало всіляку знадобу, а через килька секунд було від метеора так ясно, як би в дєнь. Та й на полудни від Праги чути було той гук мов би який страшний удар грому а сильнє свєтло роз'яснило темноту ночі. Так само в Клядні показало ся сє з'явище серед лоскогу подібного до удару грому. Але вжє у віддали 40 кильом. від Праги, в Гасторфі, було свєтло так слабє, що при хмарнім небі вжє єго не було видко, хоч гук було через довгий час чути. В щє дальших місцевостях, як н. пр. в Цитаві, видко було що правда свєтло, але гуку не було чути ані трєхи. Пізнїйші обчислєня проф. Нієсля дороги того метеора показали, що експлєзия наступила у висоті лиш 15 кильометрів понад землєю, а ся мала висєта пояснює незвичайну силу гуку. Мимо докладного об-

Штука, наука і література.

— „Літературно-науковий Вісник“, книжка XI. (за падолист с. р.), містить в собі: „Маруся Богуславка“, поема П. А. Куліша; „Двічі охрещена“ повість з часів кріпацтва Д. Ів. Грушка; Легенди і малюнки: 1. Іван Липа „Сім братів“; 2. А. Вергельм „Забув“; 3. Є. Мандичевський „Сільська іділлія“; Із поеми „Бар Кохба“ Яр. Врхліцкокого; „Вибранець Господній“; Із дрібних оповідань Альфонса Доде: „На новім помешканю, Арлезіанка, Елікеір всея. о. Гоше, Партия білярду, Турок комуни, Три пересгороги і Остання лекція“, (7 оповідань); Із історії „москвофільського“ письменства в Галичині“ Ів. Франка III. Наумович поет; Spectator „З російської України“; Observer з над Полтви. Лист третій (в справі укр. руського університету у Львові); і Хроніка і Бібліографія“.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция залізниць державних оповіщує: Північно-німецький рух товаровий з Галичиною і Буковиною. — Тарифа часть II. зшитка 2 з 1 січня 1898. З днем 1 грудня 1899 увійде в жите додаток VII.

В окрузі ц. к. Дирекції залізниць державних в Вільях отворено на шляху „Gurkthalbahn“ поміж стациями Цвайніц і Гурк, перестанок Просетер для руху особового і пакункового. Належитість за перевіз оплачує ся в поїзді.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 14 падолиста. Цісар забавить в Будапешті до четверга, котрого дня верне до Відня. — Гр. Голуховский виїздить нині рано до Будапешту.

Прага 14 падолиста. Противжидівські демонстрації на провінції не перестають. В чес-

не, що в многих домах попукали шиби у вікнах і завалили ся стіни, а за містом завалила ся навіть якась хата. В одній фабриці тютюну робітниця гадали, що то настало землетрясене, і они перепуджені, стали з таким страхом втікати, що при тім завалили ся сходи і 17 робітниць покалічило ся. Якийсь молодий мужчина скочив з вікна на улицю. Діти зі шкіл стали втікати, при чім також не обійшло ся без каліцтва. В королівській палаті гадали в першій хвили, що то експльодувала підложена пекольна машина. Зробив ся і крик і настав переполох, аж один з учителів молодого короля успокоїв всіх, давши знати, що то упав метеор коло Мадриду. В палаті посольства Сполучених держав потріскали були мало що не всі шиби і завалила ся одна поперечна стіна; впрочім не було ніякої шкоди. В місті настав був такий переполох, що купці замикали склепи, а многі люди втікали. Безпосередно від метеора ніхто не згинув, лиш в селі Валекас маленький кусник метеора зранив якогось антикаря в чоло.

Підчас експльозії сего метеора спостережено, що світло електричне в пивницях на базарі погасло. Потрясене воздуха було так сильне, що дало ся чути аж в Сарагоссі, віддаленій від Мадриду на 341 кілометрів. В Івадалягара, мимо віддаленя 57 кілометрів, було чути експльозию так само сильно як в Мадриді.

(Дальше буде).

ских Скалицях жандармерия розігнала демонстрантів і арештувала кілька осіб. Коли товпа мимо заборони дальше збирала ся, прибуло войско і завело лад.

Льондон 14 падолиста. Німецький амбасадор повідомив раду міста в Потсмаве, що цісар Вільгельм не прийме адреси, яку місто наміряло ему вручити, а то з причини, що вго гостина в Англії буде цілком приватна.

Напштадт 14 падолиста. Прибули сюди три англійські кораблі і привезли 3500 людей войска та 600 коний.

Надіслане.

ШТИХИ

францускі і англійські

можна набути: в. цтм. зр.

Bataille d'Abukir	63×80	— 4.—
„ de Marengo	42×78	— 4.—
„ d'Eylau	42×63	— 4.—
Entrevue de Napoleon et de Alexander la Niemen	49×71	— 6.—
Entrevue de Napoleon et de François II.	53×68	— 8.—
Bonaparte general	50×34	— 3.—
Napoleon I. (koron. kost.)	34×28	— 3.—
Баль у Версали	30×42	— 3.—
Коронация Наполеона	58×42	— 6.—
Присяга	58×42	— 6.—
Розданя орлів	58×42	— 6.—
Sieg bei Leipzig (ang.)	42×59	— 9.—
The battle of Waterloo (Roy. fol.)		— 14.—

Замовлення належить надсилати: Адміністрация „Народної Часописи“.

ВАЖНЕ

Для шкіл народних!

Образи святі рисовані на міді (штихи)

вел. образа

Мадонна Сикстинська Рафаїла	58×75	3 зр.
Мадонна Мурілія	58×75	3 „
Благовіщенє Пр. Д. Марії	58×75	3 „
Христос при кирниці	70×100	3 „
Різдво Христове (Рафаїла)	70×100	3 „

Замовлення приймає:

Адміністрация „Народної Часописи“.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педагогічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житем і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміння поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педагогічним у Львові, ул. Академічна, ч. 8.

15 кр. — кожда серия 10 штук.

Збірка історичних портретів в виді листової марки, величина 60×27 міліметрів, ритованих на стали, одинокий підручник для молодіжи. Для замовлень з провінції треба дочислити порто з реком. 15 кр. Адміністрация „Нар. Часописи“.

За редакцію відповідає: Адам Краховецкий.

зробила вже сей зворот. Найгарнійші роди хризантемів плекають Японці, сі найзнаменитші огородники сьвіта і у них хризантеми не в ознакою жалоби, не садять они їх на могилах, але подібно як у нас рожі, так там хризантеми знаменують радість і веселість, а цвітами живих а не померших. Японці вважають противно рожу за цвіт терпіння й може мають слушність... Чи повинно ся вважати хризантеми за цвіт суму і жалоби, коли они цвітуть в тім часі, як вся природа попадає в мертвецкий сон? З дерев опадають пожовклі листки, трава від морозів меране і веихає, всі пільні цвіти тратять свою зелень і красу, а навіть жовта стерня чорніє, тогді наступає сезон на хризантеми. Листе їх і бадиля зеленіють, розростають ся а пушлшки різнобарвних цвітів (білі, рожеві, жовті і т.п.) показують свої головки і нагадують нам весняний поворот краси природи. Хризантеми (*Chrysanthemum L.*) належать до родин ростинок зложених. Одні з них є однорічними, а інші тревалими цвітами, а находить ся їх звиж 100 відмін. Ростуть они в Европі, північній Америці, Африці і Азії, а найгарнійші в Хінах і Японії. Огородники вміють надавати їм різні барви і види. Є хризантеми великі і карловаті, кулисті, з повним цвітом і пусті. Особливо Хінці і Японці сугь в плеканю хризантемів спеціялісти. В Японії оснував Мікадо в р. 1876 дня 27 грудня ордер „хризантемів“, а се сьвідчить о залюбленю Японців в тій ростині. Хризантеми плекають в Европі від XVII. віку, а убагороднювати почала їх перша Голяндия. Найгарнійші роди перевезено до нас новійше з Хіні і Япанау. Плеканє хризантемів ввійшло вже і у нас в моду, а навіть повстала богата література о плеканю сих „последних цвітів“.

— Померли: О. Теофіл Сінкевич, мотський декан і парох в Черняві (еп. перемискої) унокоїв ся в 59-ім році жита а 33-ім сьвященства; — о. Іван Душинський, ювілянт парох в Кривчу горішнім деканата кудринського (еп. ставіславської) в 81-ім році жита а 56-ім сьвященства; — о. Іларій Домбчевський, парох в Дарахові, дек. теребовельського, в 65-ім році жита а в 40-ім сьвященства; — Станислав Яримович, ад'юнкт податковий, два 12-го с. м. в Березанях, в 30-тім році жита.

численя висоти гуку не удало ся знайти на землі кусні того метеора.

Для доповнення історії метеоритів, треба тут ще згадати і про метеор, упавший 10 лютого 1896 в Мадриді. День був погідний і дуже красний, на небі не було ані хмарки. Нараз околє 9 год. 30 мін. показало ся в горі над містом якась ясне сніжне сьвітло. Безпосередно по тім показала ся якась каблуквата нїби дим хмара, котра ішла з північного веходу на полудневий захід. В середині тої хмари показала ся червона барва, така, яку видко иноді на хмарах коли сонце заходить. За хвилю опісля роздав ся в горі страшний гук, за котрим слідувало кілька инших. Ціле з'явище тревало всего дві мінути і відбуло ся у висоті може яких 24 кілометрів. Хмара пезла поволі. За три години опісля видко було з неї лиш слабу тїнь. Барометер пішов був нагло о 1.6 міліметрів в гору, відтак спав на свій уroveň а опісля обнизив ся ще на 0.7 міліметра.

Богато каміня з сего метеора не знайдено. О скілько в першій хвили було звістно, знайшов ся в селі Валекас під Мадридом один камінь що важив 500 грамів, а другий камінь ваги 150 грамів упав якомусь чоловікови в в Кастеляна під самі ноги. При шестім кілометрі межі Мадридом а Кастільон знайдено також маленький кусник, а кілька сірих камінчиків знайдено ще теплих.

За то що до величини, сьвітла, гуку і наслідків експльозії, був мадридський метеор вайбільший, які взагалі доси знані. Гук був так страшний і потрясене воздуха так силь-

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиція
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Агенція дневників і оголошень
принймає також
пренумерату і оголошення до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Інсерати

(„оповіщення приватні“) до „Газети Львівської“, „Народної Часописи“, і всіх інших часописів приймає виключно ново отворена „Агенція дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенція си приймає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

Ново отворена

Агенція дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.

принймає

ОГОЛОШЕННЯ

до всіх дневників
по цінах оригінальних.

До

„Народної Часописи“ і „Газети Львівско
може прийняти анонси виключно лиш ся Агенція.

ПОБІЛЬШЕННЯ ФОТОГРАФІЇ

цілком вірні оригінали аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту.

Ціна за портрет величини 37x45 см. разом з портом і опакowaniem **5 зр. 10 кр.**, в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клгр. франко).

Замовлення приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**

Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенція дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принймає оголошення до всіх дневників

і також пренумерату на всі часописи краєві і заграничні.